วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสในนักเรียนอาชีวศึกษา

วรัญญา ไชยโคตร*, รัติติยา พานิพัฒน์, เกศิณี หาญจังสิทธิ์, ภคิน ไชยช่วย และ อุรารัช บูรณะคงคาตรี
วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี

(วันที่รับบทความ: 1 ธันวาคม 2563; วันที่แก้ไข: 31 ธันวาคม 2563 ; วันที่ตอบรับ: 5 กุมภาพันธ์ 2564)

บทคัดย่อ

นักเรียน นักศึกษา จัดอยู่ในกลุ่มที่ต้องเฝ้าระวังการติดเชื้อซิฟิลิส เนื่องจากอยู่ในกลุ่มวัยเจริญพันธุ์และมีความอยากรู้อยากลอง เพื่อนฝูง สภาพแวดล้อมต่างๆ ซึ่งอาจทำให้เสี่ยงต่อการยั่วยุให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อซิฟิลิสได้ การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์ ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมป้องกันโรคซิฟิลิสในนักเรียนอาชีวศึกษา และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันโรคซิฟิลิสในนักเรียนอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอาชีวศึกษา แห่งหนึ่งในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 320 คน เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน แบบสอบถามความฉลาดทางสุขภาพเรื่องซิฟิลิส แบบสอบถามการรับรู้เรื่องโรคซิฟิลิส แบบสอบถามการควบคุมตน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ chi – square และสถิติ Spearman Rank correlation ที่ระดับนัยสำคัญสถิติ เท่ากับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษามีพฤติกรรมการป้องโรคซิฟิลิสอยู่ในระดับปรับปรุง ปัจจัยที่มีความความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษาคือ เพศ ผลการเรียนที่ผ่านมา สัมพันธภาพในครอบครัว ความฉลาดทางสุขภาพภาพ การ รับรู้ความรุนแรง และการรับรู้ประโยชน์ในการป้องกันโรคซิฟิลิสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่ง ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางให้กับสถานศึกษาในการส่งเสริมพฤติกรรมป้องกันโรคซิฟิลิสและป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ในนักเรียนอาชีวศึกษา

คำสำคัญ : ปัจจัย พฤติกรรม การป้องกัน โรคซิฟิลิส นักเรียนอาชีวศึกษา

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

Factors Related with Syphilis Prevention Behavior in Vocational Students

Waranya Chaiyakhot, Rattiya Paniphat, Kesinee Hanjangsitthi, Pakin Chaichuay and
Urarach Booranakhonkhatri
Sirindhorn College of Public Health, Ubon Ratchathani

Abstract

Students are the group that needs surveillance for syphilis because they are reproductive age group, curiosity, and environments that may increase the risk of behavior for syphilis infection. This study was a cross - sectional analytical study. The objective of research was to study the preventive behavior of syphilis and to examine the factors related to the syphilis prevention behaviors of vocational students. The samples were 320 vocational students. The research instruments were questionnaire including a general information questionnaire, family relationship questionnaire, reading ability test, health literacy test about syphilis, awareness test about syphilis, and self-control questionnaire. The reliability of tool was 0.73. Data analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation. The correlation was analyzed by chi-square and Spearman Rank correlation at the statistical significance level of 0.05.

The results found that vocational students had preventive behavior for syphilis at the low level. Factors related to the preventive behavior for syphilis of vocational students were gender, learning achievement, family relationships, Health Literacy, perception of violence, and the perception of benefits in preventing syphilis significant at the 0.05 level. The results can be used as guidelines for educational institutions for promoting syphilis prevention behavior and prevention of sexually transmitted infections in vocational students.

Keywords: Factors, Behavior, Prevention, Syphilis, Vocational Students

*Corresponding author : tonnam37881@gmail.com

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

บทนำ

โรคซิฟิลิส (Syphilis) เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่มีสาเหตุมาจากการติดเชื้อแบคทีเรีย Treponema pallidum เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ทำให้ประชาชนทุกภูมิภาคทั่วโลกเจ็บป่วยถึงขั้นเสียชีวิต เป็นโรคปัญหาทางด้านสาธารณสุขที่สำคัญทั่วโลกรวมถึงประเทศไทย จากรายงานสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ทั่วโลกขององค์การอนามัยโลก ปี 2558 พบว่ามีผู้ติดเชื้อจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ทั่วโลกมากกว่า 1 ล้านคนต่อวัน พบว่าเป็นผู้ป่วยโรคซิฟิลิส 5.6 ล้านคน (WHO, 2019) โดยประเทศไทยเคยมีการแพร่ระบาดในปี พ.ศ. 2543 ได้มีการควบคุมโรคทำให้การระบาดของโรคลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ในพ.ศ.2556 พบว่าโรคซิฟิลิสกลับมาระบาดในประเทศไทยอีกครั้ง ซึ่งมีอัตราป่วยสูงถึง 5.3 ต่อแสนประชากร ซึ่งสูงขึ้นมากกว่าปี 2543 ถึง 2 เท่า และยังมีการระบาดเพิ่มขึ้นในทุกๆปี(วรางคณา มั่นสกุล,2559)ปัจจุบันพบอัตราป่วย 8.86 ต่อแสนประชากร ส่วนใหญ่พบในเพศชาย (กรมควบคุมโรค, 2562) ซึ่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบผู้ติดเชื้อมากเป็นอันดับ 3 ของประเทศ(สำนักงานป้องกันและควบคุมโรคกลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, 2560) และจังหวัดอุบลราชธานีมีอัตราป่วยด้วยโรคซิฟิลิสติดอันดับ 8 ของประเทศ ที่มีอัตราป่วยเท่ากับ 9.38 ต่อแสนประชากร ซึ่งสูงกว่าอัตราป่วยสูงสุดที่กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดไว้(กรมควบคุมโรค สำนักระบาดวิทยา, 2562) โดยเฉพาะกลุ่มอายุ 15-24 ปี ที่เป็นกลุ่มของนักเรียน นักศึกษา พบว่ามีอัตราป่วยสูงกว่าค่ามัธยฐาน 5 ปีย้อนหลัง(สำนักระบาดวิทยา, 2562) แสดงให้เห็นถึงการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ปลอดภัย (จุไรรัตน์ รัตนเลิศนาวีและคณะ, 2562) ส่งผลกระทบต่อรัฐบาลต้องสูญเสียงบประมาณที่ใช้เพื่อพัฒนาประเทศมาเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลผู้ป่วย และจัดทำโครงการหรือกิจกรรมในการรณรงค์แก้ไขปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (รายงานสำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, 2560)

โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคซิฟิลิส ได้แก่ ปัจจัยทางพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย การมีคู่นอนหลายคน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยเหล่านี้ต่างมีความเกี่ยวเนื่องกัน โดยเฉพาะการบริโภคแอลกอฮอล์ซึ่งจะทำให้ระดับการรับรู้ลดลงและส่งผลให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย (สุมิตตา สว่างทุกข์, 2558) และปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับครอบครัว (จุฑามาศ เบ้าคำกอง, 2562) การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ อาทิเช่น การอ่านหนังสือ การดูวีดีโอ หรือสื่อที่เกี่ยวกับสิ่งปลุกเร้าทางเพศเป็นประจำทุกวัน (กฤชกันทร สุวรรณพันธ์, 2562) และการเข้าถึงสถานบันเทิง (ณิชาภัทร ปุ่มมีกิจ, 2559) สาเหตุที่โรคซิฟิลิสกลับมาอีกครั้ง เนื่องจากกลุ่มนักเรียน นักศึกษามีพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนไป สิ่งหนึ่งที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสม และอาจเป็นตัวแปรสำคัญต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองของนักเรียนนักศึกษาได้คือ ความฉลาดทางสุขภาพ (Health literacy) ซึ่งเป็นกระบวนการทางปัญญาและทักษะทางสังคม ที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจและความสามารถของแต่ละบุคคลที่จะเข้าถึงเข้าใจ

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

ข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมและบำรุงรักษาสุขภาพตนเองให้คงดีอยู่เสมอ (World Health Organization, 1998) ดังนั้น ความฉลาดทางสุขภาพเป็นเสมือนกุญแจที่ไขไปสู่กระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าโรคซิฟิลิสที่เคยระบาดในอดีตนั้นได้มีการกลับมาระบาดอีกครั้ง และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในกลุ่มอายุ 15 – 24 ปี โดยเฉพาะกลุ่มของนักเรียนนักศึกษา (รายงานสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค, 2562) การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาเป็นกลุ่มที่ต้องมีการเฝ้าระวังการติดเชื้อซิฟิลิส เนื่องจากนักเรียนอาชีวศึกษาอยู่ในกลุ่มวัยเจริญพันธ์และมีความอยากรู้อยากลอง และมีสถิติการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนและนักศึกษาในระดับอื่น(กลุ่มพัฒนาระบบเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาโรคเอดส์วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักระบาดวิทยา, 2562) ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องทราบความฉลาดทางสุขภาพของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อสร้างความเข้าใจประเด็นสุขภาพ และพัฒนาขีดความสามารถในระดับบุคคลเพื่อการรักษาสุขภาพตนเองอย่างยั่งยืน สามารถคาดการณ์ความเสี่ยงด้านสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นได้และกำหนดเป้าหมายในการดูแลสุขภาพตนเองได้ (กฤชกันทร สุวรรณพันธ์, 2562) ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบของปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น และเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1.เพื่อศึกษาพฤติกรรมป้องกันโรคซิฟิลิสในนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี

2.เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันโรคซิฟิลิสในนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

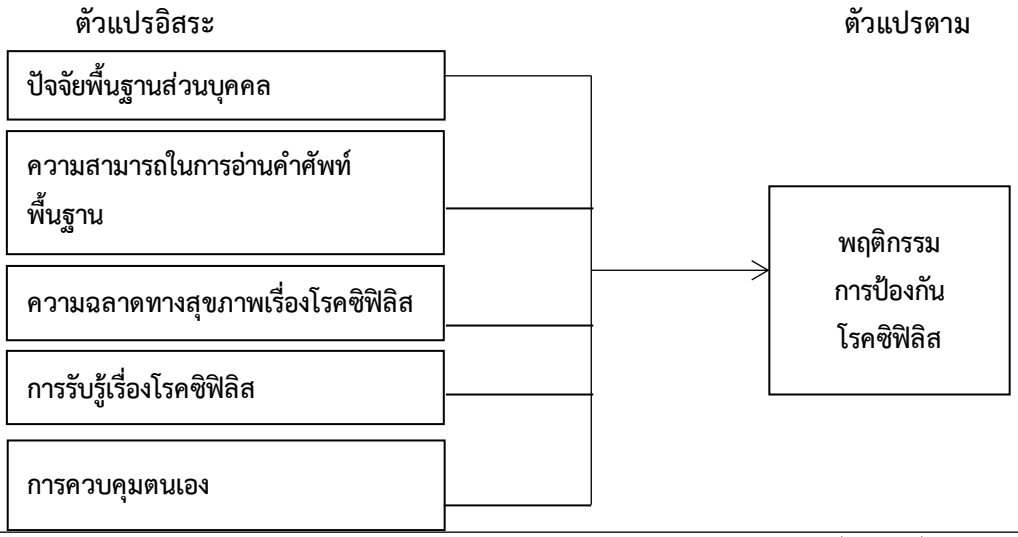

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์ ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross - Sectional Analytical Study Design) ทำการเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี และวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาต่อเนื่อง ขนาดตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างในการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (อรุณ จิรวัฒน์กุล, 2553) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน

$$n = \left(\frac{Z_{\alpha/2} + Z_{\beta}}{Z_r}\right)^2 + 3$$

โดยกำหนดให้ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$Z_r = \frac{1}{2}\ln\left(\frac{1+r}{1-r}\right)$ = 0.182

(r = 0.18 สัมพันธภาพ ในครอบครัวกับกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ (วนิดา ภูพันหงษ์, 2559))

α = 0.05 $Z_{0.025}$ = 1.96

อำนาจการทดสอบ 0.90 $Z_{0.01}$ = 1.28

α error = *1.96* และ β error = *1.28*

แทนค่าลงในสูตร

$$n = \left(\frac{1.96+1.28}{0.182}\right)^2 + 3$$

= 319.92

≈ 320

จากการแทนค่าในสูตรได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน

หมายเหตุ ใช้ Z(α/2) ในสูตรกรณีการทดลองสมมติฐานเป็นแบบ 2 ด้าน

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

1.กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่เป็นนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี และวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 320 คน

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

2.คำนวณโดยใช้ค่าสัดส่วนแบ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละวิทยาลัยวิทยาลัย

3.นำกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยจำแนกประชากรตามระดับการศึกษาทั้งหมด 3 ระดับ ได้แก่ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) โดยการสุ่มอย่างง่าย

โดยมีเกณฑ์รับเข้าศึกษาคือเป็นผู้ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี และวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2562 ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาต่อเนื่องอายุ 15-24 ปี สามารถอ่านออกเขียนได้ สื่อสารรู้เรื่อง มีความสมัครใจและยินยอมให้เก็บข้อมูลวิจัย เกณฑ์คัดออกจากการศึกษาคือผู้ไม่อยู่หรือลาในวันเวลาที่ลงเก็บข้อมูล หลังจากติดตามแล้ว 2 ครั้ง

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัยมีทั้งหมด 5 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ตอนที่ 2 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐานทางการแพทย์ วัดความสามารถในการอ่านพัฒนามาจากแบบประเมินความสามารถในการอ่านศัพท์พื้นฐานทางการแพทย์อย่างเร็วทั้งหมด 66 คำ ตอนที่ 3 แบบทดสอบความฉลาดทางสุขภาพเรื่องโรคซิฟิลิส พัฒนามาจากแบบวัดความรู้เรื่องโรคเอดส์ ตอนที่ 4 แบบทดสอบการรับรู้เรื่องโรคซิฟิลิส พัฒนามาจากแบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์ และตอนที่ 5 แบบทดแสอบการควบคุมตนเอง พัฒนามาจากแบบวัดความสามารถในการควบคุมตนเอง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาให้คะแนนความตรงด้านเนื้อหามีค่า IOC เท่ากับ 0.70 และค่าความเชื่อมั่น Alpha ของ Cronbach เท่ากับ 0.73

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลภายหลังได้รับการอนุญาตจากผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยและผู้ช่วยแนะนำตัวต่อกลุ่มตัวอย่าง ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีเข้าร่วมวิจัยจะทำการทำแบบทดสอบและแบบสอบถามทันทีโดยขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสัมภาษณ์ซึ่งใช้เวลาตอบประมาณ 30 นาที

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) , ร้อยละ (Percent), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ,ค่ามัธยฐาน , เปอร์เซ็นไทล์ที่ 25 ,75 และสถิติเชิงวิเคราะห์ ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิส วิเคราะห์โดยใช้สถิติ chi – square test , Fisher s Exact test และ Spearman Rank Correlation ที่ระดับนัยสำคัญสถิติ เท่ากับ 0.05

จริยธรรมการวิจัย

งานวิจัยนี้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาวิจัยในมนุษย์ จากวิทยาลัยการสาธารณสุข - สิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี เลขที่ SCPHUB 070/2562 วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ.2562 และผู้วิจัยได้ชี้แจงข้อมูลในกลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัย โดยเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยด้วยตัวเอง ข้อมูลที่ได้ถือเป็นความลับ และผู้วิจัยนำเสนอในภาพรวม

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักเรียนอาชีวศึกษา

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของนักเรียนอาชีวศึกษา จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

ลักษณะทั่วไป	จำนวน (คน) N = 320	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	119	37.2
หญิง	201	62.8
อายุ		
ต่ำกว่า 17 ปี	124	38.8
17 ปี ขึ้นไป	196	61.3
ผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่าน		
เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00	154	48.1
เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	166	51.9
การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ดื่ม	100	31.3
ไม่ดื่ม	220	68.8
สัมพันธภาพในครอบครัว		
ปรับปรุง	101	31.6
ดี	219	68.4

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามและทำแบบทดสอบส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าร้อยละ 60 มีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 17 ปี มากกว่าร้อยละ 40 มีผลการเรียนน้อยกว่า 3.00 มีการการดื่มเครื่องดื่มผสม แอลกอฮอล์มากกว่าร้อยละ 30 สัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับดีมากกว่าร้อยละ 60

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อนละของพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิส

ระดับคะแนน	จำนวน (N=103)	ร้อยละ
พฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิส		
ดี	28	27.2
ปรับปรุง	75	72.8

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนอาชีวศึกษามีพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสส่วนใหญ่อยู่ในระดับปรับปรุงมากถึงร้อยละ 72.8 และอยู่ในระดับดีเพียงร้อยละ 27.2

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของระดับความฉลาดทางสุขภาพเรื่องโรคซิฟิลิส ในนักเรียนอาชีวศึกษา

ความฉลาดทางสุขภาพ	ระดับความฉลาด		
	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง
	จำนวน%	จำนวน%	จำนวน%
ความฉลาดทางสุขภาพเรื่องโรคซิฟิลิสรวม	87(27.2)	146(45.6)	87(27.2)
ความรู้เรื่องโรคซิฟิลิส	60(18.8)	181(56.6)	79(24.7)
การเข้าถึงข้อมูลทางสุขภาพและการบริการทางสุขภาพด้านการป้องกันโรคซิฟิลิส	69(21.6	123(66.6)	38(11.9)
ทักษะการสื่อสารด้านการป้องกันโรคซิฟิลิส	61(19.1)	183(57.2)	76(23.8)
ทักษะการตัดสินใจในการป้องกันโรคซิฟิลิส	0(0.0)	257(80.3)	63(19.7)
การจัดการตนเองให้มีความปลอดภัยจากโรคซิฟิลิส	0(0.0)	250(78.1)	70(21.9)
ความรู้เท่าทันสื่อเรื่องโรคซิฟิลิสในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	21(6.6)	278(86.9)	21(6.6)

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นระดับความฉลาดทางสุขภาพเรื่องโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษาภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 45.6 เมื่อแบ่งรายด้านพบว่าทั้ง 6 ด้านมีระดับความฉลาดทางสุขภาพ อยู่ในระดับปานกลาง แต่ในด้านการจัดการตนเองให้มีความปลอดภัยและความรู้เท่าทันสื่อนั้น พบว่าไม่มีผู้ที่อยู่ในระดับที่ดี

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของงระดับความฉลาดทางสุขภาพเรื่องโรคซิฟิลิส ในนักเรียนอาชีวศึกษา

ความรู้เรื่องซิฟิลิส	ระดับความฉลาด		
	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง
	จำนวน%	จำนวน%	จำนวน%
การรับรู้เกี่ยวกับโรคซิฟิลิสภาพรวมโรคซิฟิลิส	198(61.9)	115(35.9)	7(2.2)
การรับรู้ความรุนแรงของโรคซิฟิลิส	166(51.9)	144(45.0)	10(3.1)

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อซิฟิลิส	56(17.5)	220(68.8)	44(13.8)
การรับรู้ประโยชน์ในการป้องกันโรคซิฟิลิส	149(46.6)	150(46.9)	21(6.6)
การควบคุมตนเอง	36(11.3)	244(76.3)	40(12.5)

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นการรับรู้เกี่ยวกับโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการรับรู้ภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีร้อยละ 61.9 เมื่อแบ่งรายด้านพบว่าการรับรู้ความรุนแรงส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีร้อยละ 51.9 การรับรู้โอกาสเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 68.8 แต่ในด้านของการรับรู้ประโยชน์ในการป้องกันโรคที่มีการรับรู้ที่อยู่ในระดับดีและระดับปานกลางไม่แตกต่างกัน การควบคุมตนเองพบว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีการ ควบคุมตนเองในระดับปานกลางมากถึงร้อยละ 76.3

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิส

Chi – square test

ตัวแปร	ระดับพฤติกรรม		x^2	p-value
	ดี (จำนวน)	ปรับปรุง (จำนวน)		
เพศ			6.542	0.011*
ชาย	5(12.8)	34(87.2)		
หญิง	23(35.9)	41(64.1)		
อายุ			2.336	0.126
ต่ำกว่า 17 ปี	7(18.4)	31(81.6)		
17 ปี ขึ้นไป	21(32.2)	44(67.7)		
ผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา			8.800	0.003*
เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00	10(16.4)	51(83.6)		
ตารางที่ 5 (ต่อ)				
เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	18(42.9)	24(57.1)		
การดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์			3.518	0.061
ดื่ม	7(17.1)	34(82.9)		
ไม่ดื่ม	21(33.9)	41(66.1)		
สัมพันธภาพในครอบครัว			4.942	0.026*
ปรับปรุง	5(13.9)	31(86.1)		
ดี	23(34.3)	44(65.7)		
การอ่านคำศัพท์พื้นฐานทางการแพทย์เรื่องโรคซิฟิลิส			0.761	0.383

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6	-	2(100)
ประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป	73(72.3)	28(27.7)

*p < 0.05

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิส คือ เพศ ผลการเรียนภาคเรียนที่ผ่านมา และสัมพันธภาพในครอบครัว มีความสำพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิส ในขณะที่อายุ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานทางการแพทย์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันโรคซิฟิลิสในนักเรียนอาชีวศึกษา

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิส

Spearman Rank Correlation

ตัวแปร	**พฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิส**	
	r	p-value
ความฉลาดทางสุขภาพเรื่องโรคซิฟิลิสรวม	0.294	0.003*
ความรู้เรื่องโรคซิฟิลิส	0.122	0.221
การเข้าถึงข้อมูลทางสุขภาพและการบริการทางสุขภาพด้านการป้องกันโรคซิฟิลิส	0.171	0.84
ทักษะการสื่อสารด้านการป้องกันโรคซิฟิลิส	0.105	0.289
ทักษะการตัดสินใจในการป้องกันโรคซิฟิลิส	0.242	0.014*
การจัดการตนเองให้มีความปลอดภัยจากโรคซิฟิลิส	0.175	0.078
ความรู้เท่าทันสื่อเรื่องโรคซิฟิลิสในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	0.178	0.072
การรับรู้เรื่องโรคซิฟิลิส	0.268	0.006*
การรับรู้ความรุนแรงของโรคซิฟิลิส	0.254	0.010*
การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อซิฟิลิส	0.043	0.666
การรับรู้ประโยชน์ในการป้องกันโรคซิฟิลิส	0.251	0.011*
การควบคุมตนเอง	0.040	0.692

*p < 0.05

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า ความฉลาดทางสุขภาพเรื่องโรคซิฟิลิสรวม โดยเฉพาะด้านทักษะการตัดสินใจในการป้องกัน โรคซิฟิลิส การรับรู้เรื่องโรคซิฟิลิสรวม โดยเฉพาะในด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรค ซิฟิลิส และด้านการรับรู้ประโยชน์ในการป้องกันโรคซิฟิลิส มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมป้องกันโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษา ($p < 0.05$)

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

อภิปรายผล

นักเรียนอาชีวศึกษามีพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสอยู่ในระดับต่ำ โดยปัจจัยที่มีความความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษาคือ เพศ ผลการเรียนที่ผ่านมา สัมพันธภาพในครอบครัว ความฉลาดทางสุขภาพภาพรวม ทักษะการตัดสินใจ การรับรู้ภาพรวม การรับรู้ความรุนแรงและการรับรู้ประโยชน์ในการป้องกันโรคซิฟิลิส

นักเรียนอาชีวศึกษามีพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่านักเรียนอาชีวศึกษายังขาดความรู้เรื่องโรคซิฟิลิส อาจเนื่องจากโรคซิฟิลิสเป็นโรคที่เคยมีการระบาดในอดีตซึ่งได้หายไปแล้ว แต่ปัจจุบันนั้นได้มีการกลับมาระบาดอีกครั้งจึงทำให้กลุ่มของนักเรียนนั้นยังขาดความรู้เรื่องโรคในเรื่องของอาการ การติดต่อ การป้องกันโรค ความรู้ดังกล่าวมีผลต่อความฉลาดทางสุขภาพและการรับรู้เรื่องโรคซิฟิลิส ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคของนักเรียนอาชีวศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญยง เกี่ยวการค้า (2554) และ ศุภกานต์ นุสรณ์รัมย์(2557)

เพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยเพศหญิงจะมีพฤติกรรมป้องกันที่ดีกว่าเพศชาย ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่าในการมีความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นปัจจุบัน ผู้หญิงมักเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบในการป้องกันมากกว่าผู้ชาย เพราะนอกจากจะเสี่ยงที่จะติดโรคแล้ว เพศหญิงนั้นกลัวว่าจะมีความเสี่ยงที่อาจจะเกิดการตั้งครรภ์ได้ จึงทำให้เพศหญิงมีพฤติกรรมการป้องกันที่ดีกว่าเพศชาย สอดคล้องกับการศึกษาของ พอเพ็ญ ไกรนรา (2556)

ผลการเรียนที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษา ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูงจะมีพฤติกรรมการป้องกันที่ดี เนื่องจากระดับของผลการเรียนเป็นตัวบ่งบอกถึงความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของบุคคล ความสามารถในการควบคุมตนเองและความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง จึงทำให้นักเรียนกลุ่มนี้มีพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ ณิชาภัทร ปุ่มมีกิจ (2559)

การดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษา ทั้งนี้การศึกษาพบว่า หากยังมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องนั้น อาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยและส่งผลให้เกิดการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ตามมาได้ จึงทำให้มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของ ศิวานิตย์ ทองคำ (2562)

สัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษา ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่าการพึ่งพาอาศัยกันของคนในครอบครัว ความไว้วางใจ การทำกิจกรรมร่วมกัน และการอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษา การได้รับการอบรมสั่งสอนที่ถูกต้อง

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

โดยเฉพาะเรื่องพฤติกรรมเพศตั้งแต่อยู่กับครอบครัว การสร้างความคุ้นเคย การเปิดโอกาสสนทนากันของผู้ปกครองและวัยรุ่นนั้นจะช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และยังช่วยในการแสดงออกบทบาททางสังคมได้อีกด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของ ศริญญา เจริญศิร (2562)

การอ่านคำศัพท์พื้นฐานทางการแพทย์เรื่องโรคซิฟิลิส ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษา ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่6 ขึ้นไป แต่นักเรียนอาชีวศึกษายังคงขาดความรอบรู้ด้านสุขภาพที่จะเป็นตัวช่วยให้เกิดผลลัพธ์ทางพฤติกรรมการป้องกันโรคที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญยง เกี่ยวการค้า (2554)

ความฉลาดทางสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยเฉพาะในด้านทักษะการตัดสินใจ ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า การไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อให้ตนเองมีสติการปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนไปเที่ยวสถานบริการทางเพศ และปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนจากคนที่เพิ่งรู้จักชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยช่วยลดความเสี่ยงของการเกิดโรคได้ ซึ่งทักษะการตัดสินใจปฏิเสธถือเป็นพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสที่ดี ซึ่งความสอดคล้องกับการศึกษาของ ภาวิณี มนตรี (2557) และ กฤชกันทร สุวรรณพันธ์ (2562)

การรับรู้เรื่องโรคซิฟิลิส มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยเฉพาะในด้านการรับรู้ความรุนแรง ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่านักเรียนอาชีวศึกษาเชื่อว่าหากป่วยโรคซิฟิลิสจะมีผลกระทบต่อตนเอง คนใกล้ชิด และภาพลักษณ์ที่คนอื่นมอง จึงทำให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันโรคที่ดี และในด้านการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรค จากการศึกษาพบว่านักเรียนอาชีวศึกษาเชื่อว่าหากสวมใส่ถุงยางอนามัยจะสามารถป้องกันโรคซิฟิลิสได้ การมีคู่นอนเพียงคนเดียวจะช่วยลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อซิฟิลิส ทำให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันโรควิฟิลิสที่ดี สอดคล้องกับทฤษฎีแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพจากการศึกษาของ ศุภกานต์ นุสรณ์รัมย์ (2557)

การควบคุมตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคซิฟิลิสของนักเรียนอาชีวศึกษา ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า ในการแก้ไขนิสัยที่ไม่ดีของตนเองหรือการยับยั้งช่างใจของบุคคล ที่สามารถบังคับตนเองหรือพฤติกรรมของตนเองได้ เมื่อเจอสิ่งยั่วยุจะช่วยให้เกิดการปฏิบัติพฤติกรรมที่เหมาะสมแม้มีอุปสรรคไม่ได้มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรค ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าตัวบุคคลยังขาดความฉลาดทางสุขภาพและการรับรู้เรื่องโรคซิฟิลิสที่เพียงพอ ทำให้ไม่มีเป้าหมายในการกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายในการควบคุมตนเอง ซึ่งทำให้ไม่มีพฤติกรรมการป้องกันโรค สอดคล้องกับการศึกษาของ พนมพร ปิยะกุล (2559)

การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายหรือการรณรงค์ เรื่องการป้องกันโรคซิฟิลิสในนักเรียนอาชีวศึกษา โดยเฉพาะความฉลาดทางสุขภาพและการรับรู้เรื่องโรคซิฟิลิส

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

2. เป็นแนวทางในการให้ความรู้เรื่องโรคซิฟิลิสแก่นักเรียนอาชีวศึกษา โดยการเน้นย้ำในเรื่องความรุนแรงของโรคและประโยชน์ของการป้องกันโรคซิฟิลิส เนื่องจากโรคซิฟิลิสนั้นเป็นโรคที่เคยระบาดในอดีตและได้หายไปแล้ว แต่ในปัจจุบันได้กลับมาระบาดอีกครั้งจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการให้ความรู้แก่นักเรียน เพื่อให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันโรคในระยะยาว

3. ควรมีการให้ความรู้เรื่องโรคซิฟิลิสแก่นักเรียนอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการเน้นย้ำในเรื่องความฉลาดทางสุขภาพด้านทักษะการตัดสินใจในการป้องกันโรคซิฟิลิส การปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนให้ปฏิบัติพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคและด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกัน เพื่อให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันโรคที่ดี

4.ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมสุขศึกษาเกี่ยวกับเรื่องโรคซิฟิลิส เพื่อนำไปปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนอาชีวศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1.การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ดังนั้นการศึกษาครั้งต่อไปควรเป็นการศึกษาไปข้างหน้าจากเหตุไปผล

2.การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการนำโปรแกรมสุขศึกษาเข้าไปเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนและหลังการให้สุขศึกษา

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

เอกสารอ้างอิง

กฤชกันทร สุวรรณพันธ์ และคณะ. (2562). ปัจจัยความฉลาดทางสุขภาพที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงในการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพศชายในจังหวัดบึงกาฬ. *สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 ขอนแก่น*, *26*(2), 71 – 82.

กลุ่มพัฒนาระบบเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาโรคเอดส์วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักระบาดวิทยา. (2562). *รายงานผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มนักเรียน ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2561* (พิมพ์ครั้งที่1).กลุ่มพัฒนาระบบเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาโรคเอดส์วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักระบาดวิทยา

จุฑามาศ เบ้าคำกองและสุภารัตน์ คะตา. (2562). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. *สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 ขอนแก่น*, *26*(1), 67 – 76.

จุไรรัตน์ รัตนเลิศนาวี และอภิษาฎา รัศมี. (2562). ความชุกและปัจจัยเสี่ยงของการติดเชื้อเอชไอวีในแรงงานข้ามชาติที่เป็นโรคซิฟิลิสและมี พฤติกรรมเสี่ยงด้านโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์: กรณีศึกษา อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา. *วารสารวิชาการแพทย์เขต 11*, *33*(1), 46-57.

ณิชาภัทร ปุ่มมีกิจ. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา* [วิทยานิพนธ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.

พนมพร ปิยะกุล. (2559). *พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ* [วิทยานิพนธ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พอเพ็ญ ไกรนรา. (2556). ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักเรียนระดับมัธยมในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองสระบุรี. *วารสารศูนย์การศึกษาทางแพทย์ศาสตร์ คลินิกโรงพยาบาลปกเกล้า*, *30*(4), 274-286.

ภาวิณี มนตรี. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางสุขภาพด้านการป้องกันโรคเอดส์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของข้าราชการทหารกองพลทหารปืนใหญ่ ค่ายพิบูลสงคราม จังหวัดลพบุรี* [วิทยานิพนธ์] . มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วรางคณา มั่นสกุล. (2559). การติดเชื้อซิฟิลิสและเอชไอวี.*วชิรเวชสารและวารสารเวชศาสตร์เขตเมืองมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช กรุงเทพมหานคร*, *60*(2), 147-158.

วัชราพร เชยสุวรรณ. (2560). ความรอบรู้ด้านสุขภาพ : แนวคิดและการประยุกต์สู่ การปฏิบัติการ พยาบาล. *วารสารแพทย์นาวี*, *44*(3), 183 – 195.

วารสารสาธารณสุขและสุขภาพศึกษา ISSN 2773 - 9007 (Online)
Thai Journal of Public Health and Health Education ; TJPHE

ศริญญา เจริญศิริ, ชนัญชิดาดุษฎีและ ยุวดี ลีลัคนาวีระ. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในนักศึกษาชายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน. วารสารวิทยาลัยพยาบาลปกเกล้า, 30(2), 14-25.

ศิวานิตย์ ทองคำ, ฉวีวรรณ บุญสุยา, เสาวนีย์ ทอง นพคุณและ สาวิตรี วิษณุโยธิน. (2562). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในพื้นที่อุตสาหกรรม จังหวัดชลบุรี. *วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา, 15*(1), 86-98.

สำนักงานโรคเอดส์ วันโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. (2561). *รายงานประจำปี พ.ศ. 2560 สำนักงานโรคเอดส์ วันโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 1). โรงพิมพ์ เจ.เอส. การพิมพ์.

สุมิตตา สว่างทุกข์และ ปาริชาติ ทาโน. (2558). การศึกษาการตระหนักรู้ในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น. *วารสารเกื้อการุณย์, 22*(2), 41 – 56.

สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.(2560). *ยุทธศาสตร์ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2564* (พิมพ์ครั้งที่1). กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.